

Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 13 април 2018 г. — H. Solak/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Дело C-258/18)

(2018/C 276/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: Centrale Raad van Beroep

Ответник: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли турски гражданин, който е влязъл на редовния пазар на труда на държава членка и е придобил гражданство на тази държава, без да се отказва от турското си гражданство, и впоследствие доброволно се е отказал от гражданството на приемащата държава членка и съответно от гражданството на Съюза, да се позовава на член 6 от Решение № 3/80⁽¹⁾, за да избегне изискването за пребиваване съгласно националното право в областта на социалната сигурност, което по принцип е задължително за гражданите на Съюза?
- 2) Следва ли член 6, параграф 1 от Решение № 3/80, при съобразяване на член 59 от Допълнителния протокол, да се тълкува в смисъл, че не допуска законова уредба на държава членка като член 4а от ТW⁽²⁾, въз основа на която предоставено допълващо обезщетение се отнема, когато получаващото го лице се премести в Турция, независимо че това лице доброволно се е отказало от гражданство на тази държава членка и след това само е напуснало територията на същата държава, но не е доказано, че то окончателно е напуснало редовния пазар на труда на тази държава членка?

⁽¹⁾ Решение № 3/80 на Съвета по асоцииране ЕИО—Турция от 19 септември 1980 г. за прилагането на схемите за социално осигуряване на държавите — членки на Европейските общности, към турските работници и членовете на техните семейства (ОВ 1983, С 110, стр. 60) [неофициален превод]

⁽²⁾ Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toeslagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziektewet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toeslagenwet) (Закон от 6 ноември 1986 г. за отпускането на добавки към приложимия минимален доход за лицата с право да получават такива плащания съгласно Закона за безработицата, Закона за здравното осигуряване, Общия закон за неработоспособността, Закона за осигуряването за неработоспособност и Закона за осигуряването за неработоспособност на военнослужещите (Закон за добавките).

Преюдициално запитване от Rechtbank te 's-Gravenhage (Нидерландия), постъпило на 16 април 2018 г. — Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers/Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

(Дело C-263/18)

(2018/C 276/21)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank te 's-Gravenhage

Страни в главното производство

Ищци: Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers

Ответници: Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 1 от Директивата за авторското право⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че по смисъла на тази разпоредба изразът „по отношение на оригинала на техните произведения или на техни копия [...] всякаква форма на публично разпространяване чрез продажба или по друг начин“ означава и безсрочното предоставяне за ползване на електронни книги (т.е. на дигитални копия на защитени с авторски права книги), което се извършва онлайн посредством изтегляне на цена, при която притежателят на авторското право получава възнаграждение, съответстващо на икономическата стойност на копието на притежаваното от него произведение?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е положителен: изчерпано ли е в Съюза правото на разпространение по отношение на оригинала или на копия от произведение по смисъла на член 4, параграф 2 от Директивата за авторското право, когато първата продажба или друго прехвърляне на собствеността в Съюза — като в настоящия случай това означава безсрочно предоставяне за ползване на електронни книги (т.е. дигитални копия на защитени с авторски права книги), извършвано онлайн посредством изтегляне на цена, при която притежателят на авторското право получава възнаграждение, съответстващо на икономическата стойност на копието на притежаваното от него произведение — се извършва от притежателя на правата или с негово съгласие?
- 3) Трябва ли член 2 от Директивата за авторското право да се тълкува в смисъл, че прехвърляне на собствеността между последващи приобретатели на правомерно придобит екземпляр, по отношение на който правото на разпространение е изчерпано, съдържа разрешение за посочените в тази разпоредба действия по възпроизвеждане, доколкото действията по възпроизвеждане са необходими за правомерното използване на екземпляра, и евентуално при какви условия?
- 4) Трябва ли член 5 от Директивата за авторското право да се тълкува в смисъл, че притежателят на авторските права вече не може да се противопостави на необходимите за прехвърлянето на собствеността между последващите приобретатели действия по възпроизвеждане по отношение на правомерно придобит екземпляр, за който е изчерпано правото на разпространение, и евентуално при какви условия?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

Преюдициално запитване от **Grondwettelijk Hof** (Белгия), постъпило на 13 април 2018 г. — Р.М., N. G.d.M., P.V.d.S./Ministerraad

(Дело C-264/18)

(2018/C 276/22)

Език на производството: *нидерландски*

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Р.М., N.G.d.M., P.V.d.S.

Ответник: Ministerraad